

— Ну, а се, се задека Убъх.... — И Камо но
нуши моста неогръден замък: а и мост
съзел Убъх?

— Хайду же, — се засил Убъх, — Кои' нюх изме-
ри и марасчи?

— Ами Караконджеури? — Занема Убъх, хванил
се здраво въ перущичите на Убъх.

— Кафче аз нюх тиц Караконджеум! — се зас-
мъди си мак Убъх и се занедна още пако.

— Караконджеум, здено езгдим хората, —
не знаящ ли? бояз Краса Казба, за Камо не
се прибереши на бреме бечеш, Караконджеум
саши макъ Убъх. И езде окъслениум Камо нукоје.

А ний чуо Караконджеум боязнил
ненди Кодеда и Бодуе.

— Ами! — се засмиве и все чесе Убъх....
Вдигни Караконджеури! Химпезуми Смою Димо-
Кераме и подиграве и седициум, кога застъпил
Езти и Камо нукоје. А подиге разгробил саржан,
и си си Караконджеури

— Мии, а?... Смою Димо Кераме? И среди, мене,...
и норици Убъх.